

מכון מעיינות: מס' התובלות – לגאווה יהודית

שחבל לותר עלי, היכל לתרום ולהעשר את תרכותנו. הרב אשכנזי שם המזרחי על דפסוי העשר שבגנון המזרחי ומן הגו.

"התלמידים מגלים כאן בראשונה, שההסתוריה של עם ישראל היא היסטוריה של עם גדול, וכי היהודת היא השקפת עולם מוכבדת. היכולה להתמודד עם השקפות אחרות", מודיע שגנון הדיבור העדין והשקט האופיני לו. הוא רואה חשיבות עצומה בהקנית הכלים להתחמורות בכבודם ורומים ודרעות שנונות בתורות ובמחשבת המערבית. בעיקר על רקע העימות עם התרות הסובבת בארץותיהם של תלמידיו, שהוא בעל כוח מוביל עצום. בכך תומתת "מעיינות"

את חלקה בכנייה מחוסט לתובלות. יש חשיבות רבה לעובדה שהכלים להתחמורות זו נקנים במהלך השהייה בארץ. שכן הערים מגלים, כי הוהו היהודית כרכוה בהכרח בהותה הישראלית, וכי הוהות היהודית-גלוותית אינה אלא מליצית.

התלמידים ב"מעיינות" הם ברמה אוניברסיטאית ואינטלקטואלית גבוהה, ונוראים בשפה הצרפתית. הם מושתתים בעיקר על לימורי היהדות ומוקורתיה, אך לא במתכונת ישיבתית, אלא בסגנון יהודי, המנסה למצוות מכנה משותף ונישר בין שני הרים – דתים וhilosophies. כאופיין לתרבות הצרפתית, בה אין קטבות חריפה, בנוסף ללימורי היהדות למידים הערים עברית, היסטוריה, ושיטות הוראה.

כדי למנוע מעיינות להפוך לחמהה המנותקת מסביבתה, מחרדים את נשאי החברה היהודית בזורה ממשית ובבלתי אמצעית. משר חדש ומיים פועלים התלמידים בהתקנבות. הרבה בעיריות הפיתוח. תלקם אף הפכו לתושבי העירות בהן שרתו בתחום. כך מתעריס ומטערבים הערים העבריים בעיות החברה בישראל.

מכון "מעיינות" הוא רק אחד מהארגוני לייחודיותה של יהדות צרפת בנשיין ציונות ועליה. היחידה האירופאית פרנקופונית. בראשות ד"ר שלמה אלמן, שקדמת מוחה 20 שנה להתקאים את עברותה החינוכית לאופיה והרכבה של קהילה זו.

הרב לייאן אשכנזי (מניטו)
האב הרוחני של "מעיינות"

הוא מלוחה מאזו הווסדו, והוא חיש ייעוד רב במלוכה אותה הוא עשו במסורת אין-

כך. כאן הוא מגיע אלאנשים שלעלם לא-

הו מגיעים למוסד יהודו בעל זיקה דתית.

מניטו הוא האב הרוחני של המכון ובבעל

כח-השפעה רב על תלמידיו.

מאז וועלם היה מניטו מורה-ידיד

לנעור היהודי, ועד בהניגו את חנויות

העופים בצרפת, כ"יר התאחדות

הסטודנטים היהודים ולאחר מכך מנדול

בית הספר לקדרים יהודים ליר פאריז.

בכל המוגרות היה תמיד במרקז

התעניינות של הנער היהודי הנושא

لتובלות. וידע לדבר ללכ"ב העיר

היהודית. מעיר עליר-דר שלמה אלמן, מנהל

היחידה האירופאית-פרנקופונית של

המחלקה לנער והחלוץ, המכיר את מינו

למעלה מ-50 שנה. כשותנו המזיהר הוא

בקר. שבעזרת היהודי הפליטופי הכללי

שרש, ירע לתרום את ערכי ההדרות

ותכנית למונהים אינטלקטואליים מודרניים

בחברה העברית. וכך הצליח להחיל

בכעירים את התחושה, כי ערכי היהודות

אין נחותם, ולהקנות להם בטחון, גואה

וזען להוואות.

יהוד עסיזאת, מניטו הוא חסיד נלהבו

החינוך, הרב לייאן אשכנזי, שכוב בו עד מלחמת גבור

בכינוי "מניטו", שזכה בו עד מלחמת גבור

עת הניגג את חנויות העופים היהודים

בצרפת. שם שפירשו – "כל-יכל", ומאז

עד היום, הכל פונים אליו בשם זה. הרב,

שמזעאו מאלג'יריה והוא נוצר למשחת

רבנים יוועה. עליה ארעה מיד לאחר

מלחמת העולם השנייה את מכון "מעיינות"

מאת פסי לייאן

אלוי גז, בחור יהודי ממוצא תוניסאי, תושב ניס שברכיבירה התרבותית, חיפש את זהותו ואת עצמו בכל תורות המזרח הרחוק, עד שהוא הגיע לנטות. בעקבותיו הגיעו ממכון גורי לחייו. הגיעה זו היתה צעד אף חברתו. הגודה, שנרגישה בקיום האחרון ונשאו השניים ובקרוב עללו הארץ.

בסיפור זה, אף כי אינו מן השכיחים ביויר, יש כדי לעיר על התמורות

הלאומיות של תלמידי מכון "מעיינות", ובמושגים לפניו עשו רשנים במסגרת המכלה

שהוקם לפני עשור שנים מכון "מעיינות", לנור והחלוץ, לומדים בו עירטים

אקרמאים מארצאות דברות צרפתיות, לימודי יהדות ברמה גבוהה ממש שנות

לימודים אינטלקטיבית. מיסידי המכון שמו לנדר עיניהם שת מטרות: האחת, הכשרת

מניגות עיריה רכוב על תלמידיו.-

לנדר עיניהם שת מטרות: האחת, הכשרת

דוברות צרפתיות. והשנייה, בניית מוסד

יהוד עיריה לשלולים מארכות דוברות צרפתיות.-

המותאים לקילוחם הרוחנית, החברתיות והצינורית, זאת לאור אפייניה המיווירדים

של התרבות וכן לnochach העברה שוו

אוכלוסייה מתבוללת במיזור.

רוב הבוגרים נשאים בארץ

ואכן, לאחר 10 שנים פעילות יכול

המכון לרשותם לעצמו היישים נכבדים. רוב

בוגרי (כ-85%) החליטו להשאר בארץ.

הכוכרים שכובו ארכותיהם העמירים יותר

לרשوت המערכת הקהילית. לרוב

בהתנדבות. זהו הישג עצום למדוד חנוכי

לאחר הכשרה של שה, אחת בלבד.

עם רוד הtower של מהי "מעיינות" הוא יודע יותר

בחינוכי, הרב לייאן אשכנזי, שכוב בו עד מלחמת גבור

בכינוי "מניטו", שזכה בו עד מלחמת גבור

עת הניגג את חנויות העופים היהודים

בצרפת. שם שפירשו – "כל-יכל", ומאז

עד היום, הכל פונים אליו בשם זה. הרב,

שמזעאו מאלג'יריה והוא נוצר למשחת

רבנים יוועה. עליה ארעה מיד לאחר

מלחמת העולם השנייה את מכון "מעיינות"

תורה ציונית בספרים

יתנו הלאומית בדרכו הוא, ככליו הוא ויחד

